

Ponedjeljak, 30.10.2011.g.

Često sam ostajao u crkvi poslije mise pa sam molio razne molitve, na razne nakane. Svaki put kada dolazim na misu dođem nekih pola sata prije jer se najčešće u svim crkvama u Hrvatskoj onda moli KRUNICA SVETE DJEVICE MARIJE. A ako nije bilo zajedničke molitve, izmolio sam ju ja sam za sebe.

No, jučer sam prvi put došao u crkvu više od sat vremena prije. ŽELIO SAM PORAZGOVARATI S GOSPODINOM I NJEGOVIM SVECIMA OKO SVOJIH ŽIVOTNIH NEDOUMICA. ŽELIO SAM OD GOSPODINA NEKE SAVJETE.

Nisam znao kako će to izgledati, ali sam osjećao neku potrebu da to tako učinim. Otići sat vremena prije u crkvu, sjesti u neku klupu i tamo PORAZGOVARATI S GOSPODINOM. Očekivao sam da neće biti nikoga u crkvi, no, bile su tamo dvije starije žene, isto u nekoj molitvi.

I sjedio sam ja tako u crkvi, zatvorio oči i počeo SVOJ RAZGOVOR S GOSPODINOM I NJEGOVIH SVETIMA. GOVORIO SAM JA NJEMU I IZNOSIO SVOJE NEDOUVICE. NIJE MI "PALO NA PAMET" DA ON SVE TO ZNA I PRIJE NEGO SE TO SVE DOGODILO. Ispričao sam Mu ja sve što me mučilo. Kada sam Mu sve rekao, onako u sebi, zastao sam i ostao sjediti u miru, očekujući nekakvi odgovor. Nekako sam se ponadao da bi mi Gospodin mogao brzo i jasno odgovoriti, onako, da mi u misli pošalje neke savjete što i kako da učinim.

No, vrijeme je prolazilo, a ništa mi u misli nije dolazilo. Nikakvi odgovor. I počnem ja razmišljati zašto mi Gospodin ne daje odgovore. Znam, On je dobar i On me ljubi, a sada šuti. I dođe mi misao da se malo preispitam da li sam ja u tim situacijama za koje Ga molim savjet, sve učinio. I počnem o tome razmišljati. Nije trebalo dugo da shvatim DA NISAM. JA NISAM SVE UČINIO ŠTO SAM MOGAO. A brzo shvatim i što.

I onda mi je nekako "sijevnulo". PA NEĆE MI GOSPODIN POMAGATI KADA JOŠ UVIJEK JA SAM MOGU RIJEŠITI TAJ PROBLEM! ODNOSNO, JOŠ UVIJEK NISAM SVE UČINIO ŠTO SAM MOGAO. DA SAM UČINIO, BIO BIH PONIZAN, NA KOLJENIMA, OTVORENA SRCA. A OVAKO, JOŠ SAM U SEBI U TOM SLUČAJU MOGAO PRONAĆI I DIO MOJE OHOLOSTI, SEBIČNOSTI, LICEMJERJA. DA MI GOSPODIN SADA RIJEŠI TAJ PROBLEM UČINIO BI ME "RAZMAŽENIM DJETETOM" A NE "LJUBLJENIM DJETETOM" KOJEGA PRIPREMA ZA VJEČNI ŽIVOT.

JER SVI KOJIMA DRUGI RJEŠAVAJU ONO ŠTO BI MOGLI SAMI RIJEŠITI NA

POČETKU SU PUTA, ŠIROKOG PUTA, U VJEČNU PROPAST.

ČOVJEK SVOJIM DOBRIM DJELIMA, SVIME ŠTO ON MOŽE SAM DOBROGA UČINITI, ZAZIVA BOŽJE MILOSRĐE. KADA GOSPODIN VIDI DA ČOVJEK SAM VIŠE NE MOŽE A SVE JE UČINIO ŠTO JE MOGAO, ON MU POMAŽE. I OPET I UVIJEK SAMO ONAKO KAKO GOSPODIN ZNA DA ĆE ZA ČOVJEKA BITI NAJBOLJE.

ALI NE ZA ŽIVOT NA OVOM SVIJETU. NE. NEGO ZA VJEČNI ŽIVOT.

NO, TO NE ZNAČI DA ĆE ČOVJEKA GOSPODIN U OVOM ŽIVOTU OSTAVITI BEZ SVEGA ONOGA ŠTO MU JE POTREBNO DA BUDE SRETAN I ZADOVOLJAN. NEĆE, SVE ĆE MU DATI.

SAMO, TU SE UVIJEK UMIJEŠA ZLO I NJEGOVI DUHOVI KOJI U ČOVJEKA "USAĐUJU" RAZNE ŽELJE I POTREBE ZA ONIM ILI U ONOJ KOLIČINI GDJE TO NIJE POTREBNO ČOVJEKU ZA NJEGOV SVAKODNEVNI ŽIVOT.

KADA ZLO USPIJE U ČOVJEKA "USADITI" ŽELJU ZA VEĆIM, LJEPŠIM, BOLJIM, JAČIM, VRIJEDNIJIM I DR., "USADILO" JE U ČOVJEKA I NEMIR, NEZADOVOLJSTVO, STRAH, OHOLOST, LICEMJERJE I SVE DRUGE PLODOVE ZLA I GRIJEHA.

I tako sam ja shvatio da se ja prvo moram preispitati što još uvijek u tim situacijama koje me muče, u vezi obitelji i posla, mogu sam učiniti. A onda će mi već Gospodin pomoći. I "došle" su mi neke poticajne misli, OD GOSPODINA ILI NJEGOVIH, što mogu i što sam trebao činiti. I nekako se kroz sve to "provlačila" jedna MISAO O STRPLJIVOSTI. "STRPLJEN, SPAŠEN" narodna je poslanica.

Da, govorio sam ja sam sebi, najprije učini svoje jer nisi. Kada učiniš sve što si trebao, Gospodin će ti već dati znak da li si učinio sve što si u toj situaciji mogao. Ako jesi, onda ćeš vidjet SLAVU BOŽJU. GOSPODIN ĆE TI DOĆI U POMOĆ.

A zato moram biti i strpljiv jer samo Gospodin zna što je za mene prevideo. A kako je on sve to za mene prevideo, NIKADA ME NEĆE OSTAVITI NA NEMILOST ZLU. ZA NEKU KUŠNJU I DA. ALI OVAKO I ONAKO ĆE MI ZA SAVLADAVANJE TIH KUŠNJI DATI SNAGU I POMOĆ NA RAZNE NAČINE.

JA MU SE SAMO MORAM PREDATI. SEBE I CIJELI MOJ ŽIVOT. A TO NE BI TREBALO BITI TEŠKO KADA JE TO I ONAKO SVE NJEGOVO.

ZATO TI GOSPODINE MOJ BESKRAJNA HVALA ŠTO SAM TVOJ, ŠTO SI ME
STVORIO ZA SEBE, ŠTO ME LJUBIŠ I DAJEŠ MI DA TO SHVATIM KROZ
SVE KUŠNJE KOJE MI ŠALJEŠ.

O, KAKO SU SLATKE OVE SPOZNAJE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.